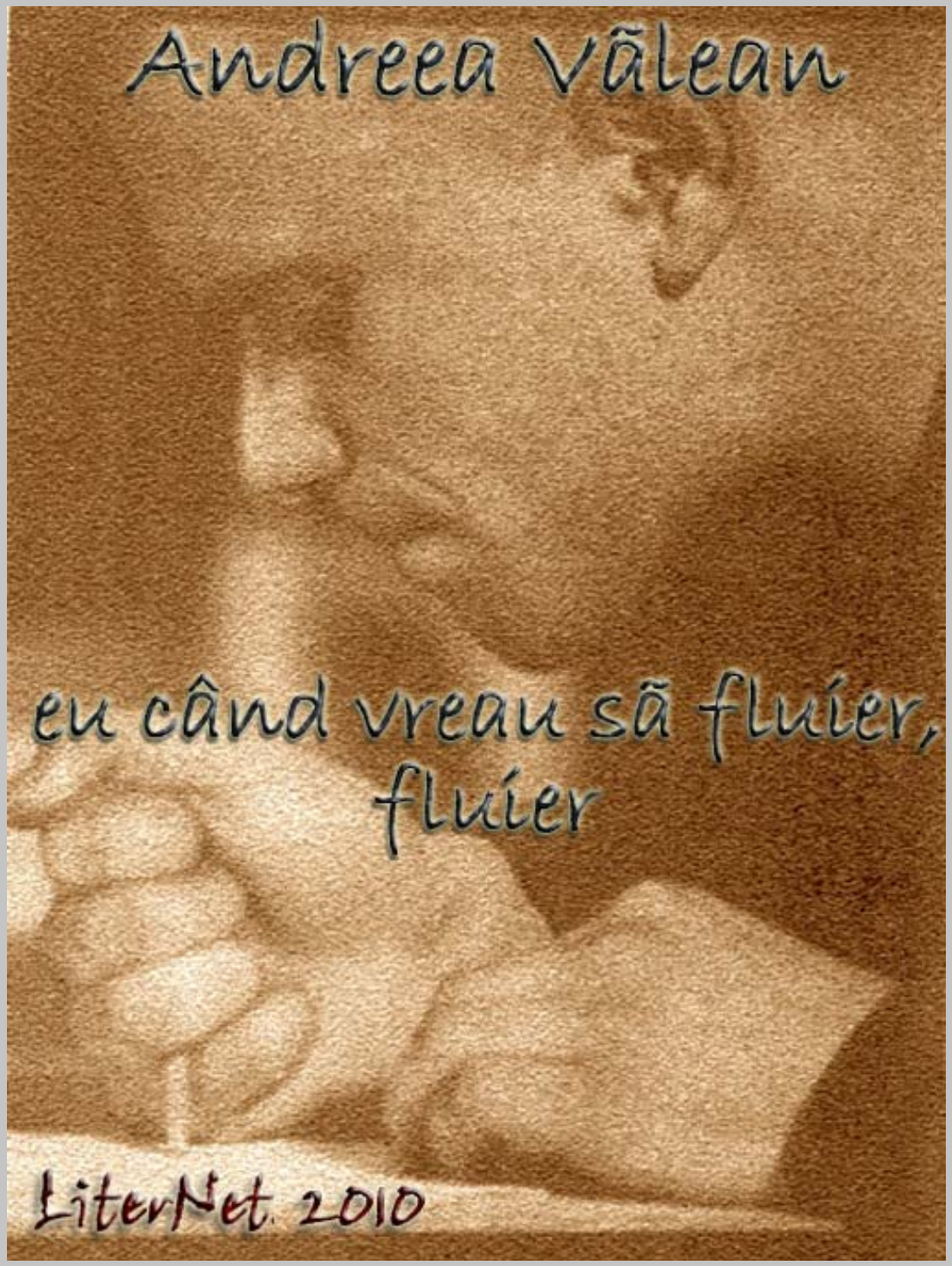
Andreea Vălean
eu când vreau să fluier, fluier
LiterNet 2010

Andreea Vălean - Eu când vreau să fluier, fluier

Editura LiterNet, 2010

Redactor şi Editor format **.pdf** Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@liternet.ro

Text: © 2010 Andreea Vălean. Toate drepturile rezervate autoarei.

Imagini: © 2010 fotografii din spectacolul omonim, regizat de Theodor Cristian Popescu, la Teatrul Național Târgu-Mureş în 1998. Distribuția spectacolului: Sorin Leoveanu (Jupânul), Dan Rădulescu (Nepotul), Gabriel Dumitraş (Ursul), Delia Martin (Fata), Mirel Ovidiu Rusu / Romeo Romitan (Gardianul), Ion Fiscuteanu (Comandantul). Decor şi costume: Marius Alexandru Dumitrescu. Muzica şi interpretare: Ada Milea.

© 2010 Editura LiterNet pentru versiunea **.pdf** Acrobat Reader.
Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise şi se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor şi drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-033-8

Editura LiterNet
http://Editura.LiterNet.ro / office@liternet.ro

Editura LiterNet, 2010

Andreea Vălean

Eu când vreau să fluier, fluier

Editura LiterNet, 2010

Personajele:

Jupânul

Nepotul

Ursul

Fata

Gardianul

Comandantul

GARDIANUL: Poftiți, intrați. Aceasta este sala de festivități şi de activități educativo-culturale şi sportive. Ştiți, ei vin rar pe aici. Mai venim noi la televizor. Şi ați venit aşa, singurică, până aici?

FATA: Da. Aceasta este faza inițială a proiectului nostru. Mai târziu voi reveni cu alți colegi de ai mei şi cu domnul profesor şi vom aplica studiul pe întreaga şcoală.

GARDIANUL: Păi aici sunt 800 de minori! Adică unii nu mai sunt minori de mult, dar noi tot aşa le spunem.

FATA: Ştiu. Şi capacitatea şcolii este de 500 de locuri. Vă mai mirați că aveți atâtea probleme.

GARDIANUL: Domnişoară, să ştiți de la mine, nu înghesuiala e problema noastră. O să te convingi. Problema e că ei nu mai au nimic bun în ei.

FATA: Dar condițiile de viață pe care le au nu sunt o problemă?

GARDIANUL: Au condiții foarte bune. Mulți au condiții mai bune ca acasă. Au unde să doarmă, au ce să mănânce şi mai fac şi mofturi. Înainte era mai bine. Era ordine. Milițianul era milițian. Acu' dacă le trag o palmă fac greva foamei. Acu' au drepturi, li se dă nas. Uite, pe dumneata te plăteşte statul să vii aici să le cauți în coarne…

FATA: Pe mine nu mă plăteşte nimeni.

GARDIANUL: Da' pe reporteri? Ştii tu câți reporteri au fost aici când am avut scandalul? Pe ei cine îi plăteşte?

FATA: Ce scandal?

GARDIANUL: A scris în toate ziarele. Vezi, noi nu-i mai batem, dar ei nu pot trăi fără bătaie. Se bat între ei; şi aşa de rău că se omoară. Nu-şi găsesc altă distracție. Scandalul a fost anul trecut. Au bătut un boboc până l-au omorât. S-au pus toți din dormitor pe el. De fapt nu l-au omorât ei cu mâna lor. Ăla de spaimă s-a spânzurat.

Vedeți cu cine v-ați găsit de lucru? Pierdere de vreme. Sunt nişte degenerați. Trei sferturi din ei sunt homosexuali... Mai bine ne faceți nouă, că noi avem mai multă nevoie. Ştiți dumneavoastră ce muncă grea e asta? Pot să vă povestesc atâtea. Un roman uite aşa de gros. *(Arată trei degete)*. De când sunt eu aici câte am văzut...

FATA: Acest studiu este despre delicvența juvenilă.

GARDIANUL: Păi eu îi ştiu pe toți delicvenții, ştiu toate poveştile lor.

FATA: Ne bazăm pe informațiile primite direct de la ei. Oricum vă mulțumesc.

Facem studiul acesta ca să găsim soluții pentru problemele lor, să-i ajutăm atunci când vor ieşi de aici să se reintegreze în societate.

GARDIANUL: Când ies de aici, stau puțin şi vin înapoi. dacă nu, ăia care au împlinit 18 ani merg direct la puşcărie. Acolo le place, că învață meserie şi au voie să şi fumeze. Nu aveți ce soluții să găsiți.

FATA: La orice problemă găseşti soluția dacă vrei cu adevărat.

GARDIANUL: Asta e o teorie. Eşti bună la teorie.

(Se aud bătăi în uşa.)

GARDIANUL: Ce repede ați venit! De când n-au mai văzut o fată! Auziți? Nu pot să stau şi eu aici? Mai îmi trece şi mie timpul.

FATA: Nu se poate.

GARDIANUL: Nu mă bag în discuție. Nu deranjez.

FATA: Sunt discuții private.

GARDIANUL: Şi ce dacă?

FATA: Ați fost de față când am discutat cu domnul comandant!

GARDIANUL: Promit că nu deranjez. Stau într-un colt, cuminte. Vă pot chiar ajuta. Vă raportez când trag minciuni.

FATA: Înțelegeți vă rog că nu se poate.

GARDIANUL *(schimbă tonul)*: Bine. Dar să ştiți că eu răspund de ce se întâmplă aici. E totuşi un mare risc. Ştiți că unii au SIDA. Să nu-i atingeți. Trebuie să vă fac instructajul.

FATA: SIDA nu se ia prin atingere.

GARDIANUL: Nu aveți voie să primiți nimic de la ei – bilețel, scrisoare, număr de telefon. Nu aveți voie să le dați nimic…

Editura LiterNet, 2010

FATA: Acum 5 minute domnul comandant mi-a făcut acelaşi instructaj. Am reținut ce am voie şi ce nu am voie. Am voie să încep. *(Deschide uşa)* Intrați vă rog. Mă scuzați că v-am făcut să aşteptați. *(Intră în ordine Jupânul, Nepotul şi Ursul).*

TOȚI TREI ÎN COR: Să trăiți! Ordonați!

GARDIANUL: Alinierea! Pe loc repaus! Da' ştiu că bine i-ați mai nimerit. Ăsta e Jupân, mare şmecher – o duce aici mai bine ca mine. Ia uite ce țigări fumează. Taică-su e profesor şi nici el nu e prost. Are un singur defect: îi place să fure. Ăsta *(arată spre Urs)* e vai de capul lui! Nici să vorbească bine nu poate şi pute ceva de groază! Nu vreți să-l înlocuim? Ăsta cântă frumos, are talent. A cântat şi la botez la domnul comandant…

FATA: Vă mulțumesc, acum puteți pleca.

GARDIANUL: Orice aveți nevoie sunt alături. Băi, voi să nu turnați minciuni aici, s-a înțeles?

COR: S-a înțeles, să trăiți!

GARDIANUL: Să răspundeți frumos, să nu faceți pe victimele că nu sunteți la anchetă. Fiți băieți subțire. *(Iese)*

FATA: Nu mai stați aşa. *(Încurcată)* Pe loc repaus! Luați loc. Eu sunt studentă la sociologie. Am venit aici să fac un studiu despre delicvența juvenilă. Adică despre cei ca voi. Vreau să văd de ce ați

ajuns aici, cum v-ați adaptat la condițiile de aici, ce planuri de viitor aveți.

JUPÂNUL: Suntem un fel de cobai, nu?

FATA: Nu. Nici vorbă. Studiul acesta este creat să vă ajute.

NEPOTUL: Şi de ce ne-ați ales tocmai pe noi?

FATA: V-am ales la întâmplare. M-am jucat de-a statistica.

(Jupânul îşi aprinde o țigară.)

JUPÂNUL: Măcar o să pot fuma în linişte.

FATA: Să vă explic despre ce este vorba: o să avem împreună o discuție şi o să faceți nişte teste psihologice. Nu va fi greu şi nici nu va dura mult.

JUPÂNUL: Noi nu ne grăbim. Ce treabă avem? Stăm aici şi o lună. Ursule, treci şi adu-mi un pahar cu apă.

FATA: Înainte să începem spuneți-mi şi mie ce e povestea asta cu urşii, nepoții şi jupânii.

JUPÂNUL: Dați-mi voie să vă explic legea puşcăriei.

NEPOTUL: Legea scrisă de Jupâni...

JUPÂNUL: Noi suntem împărțiți în trei categorii. Prima sunt Jupânii. Regii puşcăriei. Regulăm tot. Toți mă respectă şi la toți le este frică de mine. Am dreptul la patru sclavi maximum şi nimeni nu sare la bătaie cu mine. Nu se câştigă uşor titlul asta. Ăsta e Urs. Îl bat toți, e sclavul Jupânilor. Le calcă, le spală, le face masaj, le face şi alte lucruri. Cine vrea îl ia de nevastă. Pe ăsta la cât e de jegos, nu cred că-l vrea nimeni. El e Nepot. Ăştia nu se bagă. Nu fac afaceri, nu se bat, nu au sclavi. Ați cam avut ghinion. N-ați nimerit nimic special: crimă deosebit de gravă, viol... Noi avem fapte mici: eu furt calificat cu tâlhărie, el omor din culpă, Ursul a furat o căruță...

FATA: Despre asta vom discuta mai târziu. Acum hai să începem. *(Îşi aranjează hârtiile).* Nu avem timp suficient... aşa că o să facem un compromis. Doi dintre voi vor face teste, iar al treilea va discuta cu

mine în acest timp. Cine vrea să înceapă cu testele? Haide că nu e complicat de loc! *(Nepotul zâmbeşte.)* De ce zâmbeşti? Vrei să începi tu? O să avem o discuție ca între prieteni. Voi doi aşezați-vă la masa aceea. *(Le arată testele.)* Aveți aici un început de propoziție. Voi trebuie să continuați. Scrieți ce vă vine în minte prima data. Nu vă gândiți. Uite: „Îmi place...". Aici eu aş scrie „Îmi place să mănânc căpşuni". Voi scrieți ce vă place vouă.

JUPÂNUL: Ce ne place în civilie sau ce ne place aici?

FATA: Ce vă place în general.

JUPÂNUL: E bine aşa: „Îmi place să merg cu viteză"?

FATA: E foarte bine. Nu te gândi dacă e bine sau nu. Nu vă dau note.

(Către Nepot) Eşti gata să începem?

NEPOTUL: Sunt gata.

FATA: Am să te rog să-mi răspunzi cât poți de cinstit la întrebări. Dacă nu vrei să-mi răspunzi, nu eşti obligat. De ce eşti aşa de emoționat?

NEPOTUL: Nu am mai vorbit de mult cu o fată.

FATA: Atunci o să începem cu ce e cel mai simplu. Câți ani ai?

NEPOTUL: 18 ani.

FATA: De cât timp eşti aici?

NEPOTUL: De un an, două luni, 21 de zile. Pot să vă zic şi de câte minute.

FATA: Cât ai pedeapsă?

NEPOTUL: 5 ani.

FATA: Pentru ce faptă?

JUPÂNUL: Nu mai pot să stau lângă asta. Pute prea tare. *(Se ridică, cotrobăie prin cameră.)*

FATA: Stai jos te rog. *(Către Nepot)* Povesteşte-mi te rog cum ai ajuns aici.

JUPÂNUL: Cu duba.

NEPOTUL: Am omorât.

FATA: Ai putea să-mi povesteşti mai mult despre asta? Dacă vrei...

JUPÂNUL: De ce-l mai întrebați? N-ați citit dosarele noastre? Vrei o mărturisire completă?

URSUL: Scriem cu litere mari sau mici?

FATA: Cum ți-e ție mai uşor.

JUPÂNUL: Parcă ar şti să scrie…

FATA: Nu am citit dosarele voastre. Nu mă interesează ce scrie acolo. Eu vreau să-mi povestiți voi despre voi. Considerați-mă ca un prieten care vrea să vă ajute.

JUPÂNUL: Interesantă propunere. Eu nu mă împrietenesc decât cu oamenii pe care îi cunosc. Mai întâi povesteşte-ne ceva despre tine.

FATA: Nu avem timp pentru asta.

JUPÂNUL: Atunci noi ce avem la afacerea asta?

FATA: Ceea ce facem noi acum va fi de folos tuturor celor ca voi.

JUPÂNUL: De folos ar fi să trimită câte una ca tine pentru fiecare dintre noi. Măcar odată pe lună. De folos ar fi să avem pedepse mai mici că ne tâmpim de tot aici. O să ajungem toți ca Ursul ăsta, să avem vedenii. *(Tăcere)*

NEPOTUL: N-am vrut să-l omor. A fost un accident.

JUPÂNUL: Aşa spun toți pârțarii.

NEPOTUL: Eu am avut martori. Cântam la nunți, la botezuri, la înmormântări. La înmormântări îmi plăcea cel mai mult. Îmi place muzica mai tristă. Nenorocirea s-a întâmplat la o nuntă. M-au pus să cânt o melodie de o suta de ori. Mă plictisisem. Când am schimbat-o a venit naşu' la mine şi m-a înjurat de mamă. M-am enervat şi i-am spus că nu mai cânt. Eu sunt artist, nu am şef. A sărit la bătaie. A ieşit scandal mare, s-a bătut toată nunta.

FATA: Şi care e sfârşitul?

NEPOTUL: În bătaia aia a murit naşu'. Eu i-am tras una şi ceilalți l-au călcat în picioare.

FATA: Te consideri vinovat?

NEPOTUL: De când sunt aici mă tot gândesc la asta. Mai mulți au zis că nu sunt siguri că eu l-am lovit. Eu de obicei nu dau tare.

FATA: Îți pare rău de ce s-a întâmplat?

NEPOTUL: Da. Îmi pare rău că nu mai pot să cânt când vreau. Fără muzică parcă nu trăiesc.

JUPÂNUL: Uite asta îmi place, da' nu ştiu ce să scriu. „Eu când vreau să...”. Bună, nu? Pot să scriu ce vreau?

FATA: Da... *(Agasată)*

JUPÂNUL: De mine când vă ocupați?

FATA: Dacă mă mai întrerupi mult n-o să mai am timp.

JUPÂNUL: Gata. Tac. A început să-mi placă ce scriu. Ne semnăm?

FATA: Nu e necesar.

JUPÂNUL: Pe a mea o recunoşti din prima. Vezi să nu te sperii.

FATA *(Nepotului)*: Să vorbim puțin despre familia ta. Cu ce se ocupă mama ta?

JUPÂNUL: Mai bine nu ne întreba de mamele noastre...

FATA: Nu te-am întrebat pe tine.

JUPÂNUL: Uite ce scrie aici: „Mama...”. şi eu trebuie să completez. Şi mă gândesc la mama şi mă întristez şi-mi vine să plâng. *(Țipă)* Cineva să vină să mă înveselească!

FATA: Lasă, plângi puțin şi îți trece.

JUPÂNUL: Şi când îmi trece urmează asta: „Copilăria mea...”. Numai lucruri înduioşătoare. De ce ne luați la sentiment?

FATA: Ne ajută să vedem cine sunteți cu adevărat.

JUPÂNUL: Vă ajută pe dracu'! Noi scriem aici toate tâmpeniile şi voi când le citiți vă credeți mari deştepți.

FATA: Nu te obligă nimeni să stai aici.

JUPÂNUL *(schimbă tonul)*: Mie îmi place să stau aici. Oricum mai mult decât în camera mea. Aici e marfă, e mai mult aer, discuții interesante şi... Fata Morgana! *(O atinge)* Ba nu. E chiar o fată adevărată.

FATA: Pierdem timpul. Nu mă mai deranja. *(Nepotului)* Câte clase ai făcut?

NEPOTUL: 10 clase.

FATA: Îți plăcea la şcoală?

JUPÂNUL: Îmi place întrebarea asta. Parcă am mai auzit-o cândva. Cum să nu ne placă la şcoală? Am fost toți premianți. Prietenii noştri cei mai buni au fost profesorii... Ursului i-a plăcut cel mai mult. Uite cât a scris de când suntem aici. Trei cuvinte! *(citeşte)* „Eu când vreau să fuier, fuier." la „FUIERĂ" mă, poți? Fuieră că îți trag una de te refuză spitalele. *(Ursul se chinuie să fluiere, scoate un fluierat slab)*

NEPOTUL: Lasă-l în pace!

JUPÂNUL: Ce, te-ai făcut apărătorul Urşilor? Vrei să-i arăți că eşti tare?

FATA *(se duce la Urs)*: Nu ştii să scrii?

URSUL: Eu scriu mai greu.

JUPÂNUL: Cu vorbitul şi scrisul nu stă prea bine. Specialitatea lui e cititul.

FATA: Scrie cum poți şi când termin cu ei scriem împreună. Tu potoleşte-te că altfel te dau afară!

JUPÂNUL: De ce să mă dai afară? N-ai zis că vrei să mă cunoşti mai bine? Uite aşa sunt eu. Nu sunt destul de bun, de deştept, cazul meu nu e destul de interesant? *(O ia în braţe)*

FATA: Chem gardianul!

JUPÂNUL: Lasă prostiile. Uite, eu aşa mă plictisesc. Hai să facem altfel: discutam toţi patru, împreună. Mai povestim noi ceva, mai povesteşti tu ceva despre tine... Ai un prieten?

FATA: Nu e treaba ta!

JUPÂNUL: Care e atunci treaba mea? Să fac frumos pe cobaiul? Treaba ta care e? Ai venit aici după senzaţii tari? Vrei să te dai mare la şcoală ce tare ai fost că ai veni aici, vrei să le arăţi prietenelor tale ce trucuri ai învăţat de la „ciudaţii” ăia?

FATA: Mă deranjezi. Am de lucru.

JUPÂNUL: Vrei să faci ceva cu adevărat folositor? *(Cotrobăie într-un dulap şi scoate de acolo o muzicuţă.)* Nu facem nimic rău, promit. Dansăm puţin toţi trei cu tine şi pe urmă facem ce vrei tu. O mică pauză nu strică. *(Aruncă muzicuţa Nepotului.)* Să vedem ce poţi! *(Ia fata în braţe, ea se împotriveşte.)* Îmi plac fetele care se împotrivesc din prima. Fă-ne cadou un pic de libertate. *(Nepotul începe să cânte, cei doi dansează.)*

NEPOTUL: Permiteți? N-am mai dansat de mult cu o fată aşa de frumoasă. *(Dansează şi cântă în acelaşi timp.)*

FATA: Sper să nu intre nimeni acum.

Editura LiterNet, 2010

(Dansează. Jupânul dansează cu Ursul. Atmosfera se însufleţeşte. Toți cântă, bat ritmul, dansează. Când îi vine rândul, Ursul se ruşinează. Jupânul îl împinge cu forța în brațele Fetei.)

JUPÂNUL: Du-te că nu mai pupi tu aşa ocazie! *(după Urs, din nou urmează Jupânul.)*

FATA: Ce faci? Ai zis doar un dans.

JUPÂNUL: Ăsta e ultimul.

(Se aude uşa descuindu-se. Intră Gardianul.)

GARDIANUL: Ce e cu gălăgia asta? Ce faci aici domnişoară?

(Nepotul îi trage una. Gardianul cade moale, inconştient.)

FATA: Ce ai făcut? E mort?

JUPÂNUL: Ai un pumn moale... Nu e mort. De ce mă-ta ai făcut asta?

NEPOTUL: Aşa mi-a venit. Vroiam să mai dansăm.

(Fata îi dă palme gardianului. Acesta nu reacționează.)

FATA: Treziți-vă!

JUPÂNUL: Lasă-l că-şi revine el singur. *(Închide uşa cu cheia.)*

FATA: O să spun că a fost vina mea, că a fost un accident. O să spun că eu l-am lovit.

JUPÂNUL *(Se joacă cu pistolul Gardianului)*: Nu spui nimic nimănui.

URSUL: Vreau să plec.

JUPÂNUL: Nu pleci nicăieri. Stai jos şi scrie ce ai de scris. Pleci când eşti gata.

NEPOTUL: Acum ce facem?

JUPÂNUL: Să ne gândim... Am putea face multe.

NEPOTUL: Dă-mi un exemplu. Ce?

JUPÂNUL: Am putea s-o facem poştă. Stai aşa că am glumit.

NEPOTUL: Altceva mai bun n-ai în minte?

JUPÂNUL: Am putea să-i luăm ostateci.

FATA: Ai văzut prea multe filme! Asta e realitate, trezeşte-te!

NEPOTUL: Bine, dar ce câştigăm dacă îi luăm ostateci?

JUPÂNUL: Orice. Putem cere ce vrem noi în schimbul lor. *(Începe să-l lege pe Gardian.)*

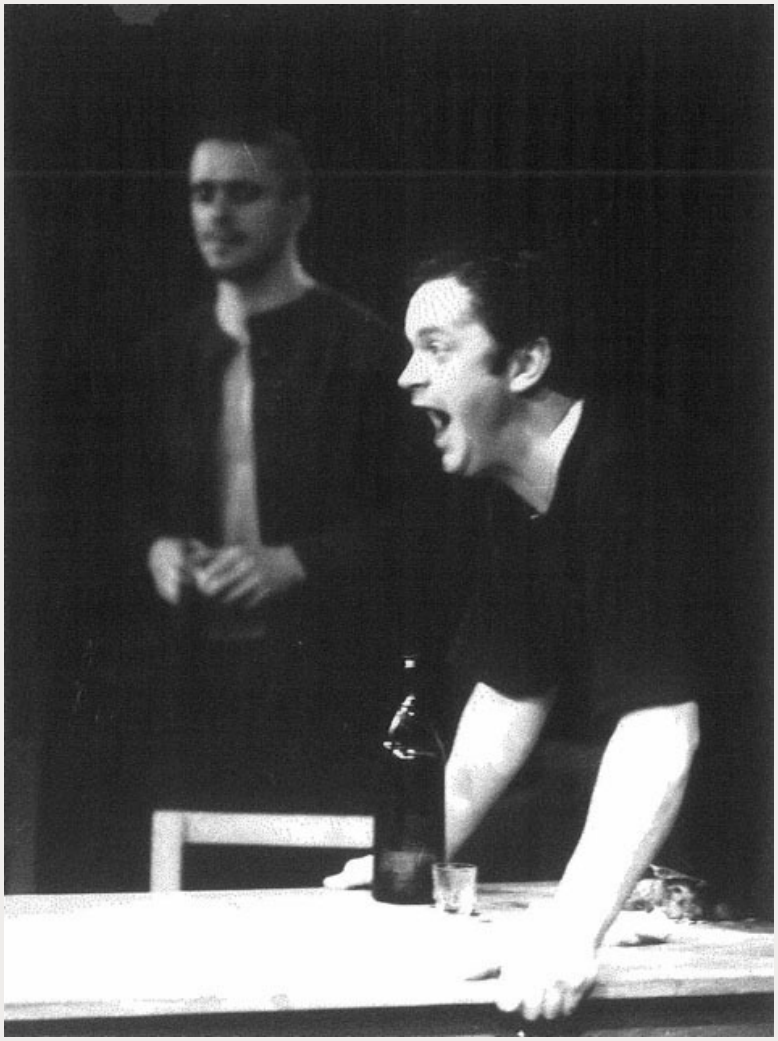

FATA: Te rog nu face asta. *(Se agață de mâinile lui.)* E o prostie ce vrei să faci. N-ai nici o şansă să ieşi de aici.

JUPÂNUL: Taci că te leg şi pe tine.

NEPOTUL: Are dreptate, s-o lăsăm baltă.

URSUL: Pot să mă spăl?

JUPÂNUL: Stai jos şi scrie! Cum să pierdem o ocazie ca asta! Dacă îi dăm drumul acum primim cel puțin încă doi ani. De ce să nu încercăm mai bine să scăpăm de aici pentru totdeauna? Nu înțelegi că acum suntem „Jupânii" lor? Îi avem la picioare! Le cerem un elicopter, o valiză cu bani şi pe aici ți-e drumul!

NEPOTUL: N-are rost...

FATA: Bineînțeles că nu are rost.

JUPÂNUL: Tu ai început! Dacă nu erai tu nu ajungeam aici. E o şansă în viață.

NEPOTUL: Nu asta am vrut eu...

JUPÂNUL: Ai vrut să mai dansezi cu ea odată. Crezi că ți-ar strica să dansezi cu ea când ai chef? O luăm cu noi. Mergem undeva la mare, în MEXIC, în RIO! Stăm dezbrăcați pe plajă, bem ce vrem noi... Trebuie să termini ce ai început.

FATA: Nu face asta. S-ar putea să iasă rău de tot.

JUPÂNUL: Termină cu isteriile şi nu mai insista. Zarurile au fost aruncate!

NEPOTUL *(se gândeşte puțin)*: N-o să-ți pară rău.

JUPÂNUL: Ai vrut senzații tari, o să le ai.

GARDIANUL *(îşi revine)*: Ce faceți aici? Ce glumă e asta? Dezlegați-mă imediat!

(Ursul se duce la Gardian.)

JUPÂNUL: Ce faci?

URSUL: A zis să-l dezlegăm.

JUPÂNUL *(îl împinge pe Urs. Gardianului)*: Fi atent la mine. Eşti ostatecul nostru. Stai liniştit şi gura mică că îți pierzi pâinea.

GARDIANUL: Idiotule! Dă-mi drumul!

JUPÂNUL *(îi arde o palmă)*: Vorbeşte frumos că altfel s-ar putea să-ți pară rău. Se răspunde „Am înțeles să trăiți!" *(Îl pocneşte din nou.)*

GARDIANUL: Am înțeles să trăiți! Bă puşcăria vă mănâncă!

Editura LiterNet, 2010

JUPÂNUL: Ăsta chiar cere bătaie.

NEPOTUL: Lasă-l acum. Trebuie să facem un plan.

JUPÂNUL: Ce plan să facem? Avem deja unul. Pentru elicopter şi o valiză cu bani, dolari, îl dăm pe ăsta, iar pe ea o luăm cu noi, garanție.

FATA: Cum adică garanție?

JUPÂNUL: Ca să nu vină după noi. Dacă vin după noi, riscă să nu te mai vadă niciodată. Nici pe tine, nici studiul tău atât de important pentru omenire.

FATA: O să pună poliția din toată lumea pe urmele voastre.

JUPÂNUL: Cui îi pasă din moment ce te avem pe tine?

NEPOTUL: E un plan bun. Dar unde plecăm?

JUPÂNUL: Asta hotărâm în elicopter. Hai să-i anunțăm şi pe ei. *(Deschide geamul şi trage un foc.)* Băi, să vină comandantul imediat. E urgent. *(Linişte – mai trage un foc.)* Nu s-aude?

COMANDANTUL *(de afară)*: Care eşti mă acolo? Legitimează-te!

JUPÂNUL: Legitimeaz-o pe mă-ta. Avem doi ostateci.

COMANDANTUL: Ce aveți voi mă? La mine în pas alergător! Vă arde de glume proaste? Vreți să faceți tot anul sectoare?

(Jupânul îl ia pe Gardian şi îl duce la fereastră. Mai trage o dată.)

JUPÂNUL: Acum ai priceput?

GARDIANUL: Domnu' Comandant, mi-a luat pistolul!

COMANDANTUL: Măi copii măi, nu mă băgați la necaz! Lăsați-mă să vin acolo să discutăm şi o să uit totul ca şi cum n-ar fi fost.

FATA: Ascută-l, e ultima noastră şansă.

JUPÂNUL: Vrem o valiză cu bani. Dolari. Şi un elicopter. Nu negociem nimic.

COMANDANTUL: Nu avem în dotare. O să dureze.

JUPÂNUL: Mişcă-te repede! Să nu mă enervezi! Adu-ne ceva de haleală că mor de foame. Adu-ne şi ţigări. Pas alergător!

GARDIANUL: O să vă pară vouă rău. *(Jupânul îl leagă la gură.)*

URSUL: Acum pot să mă duc să mă spăl?

JUPÂNUL: Cară-te. După mine. *(Începe să se spele.)* Trebuie să cerem şi nişte haine civile. Lasă că ne cumpărăm noi. *(Fetei)* Dragă, n-o să-ţi pară rău că vii cu noi. O să te îmbrăcăm şi pe tine ca lumea. Uită-te cum arăţi... *(Scoate nişte treninguri din dulap.)* Ia uite ce ţin ăştia aici. *(Jupânul şi Nepotul se spală zgomotos, se stropesc cu apă. Ursul se duce şi îl dezleagă pe Gardian la gură.)*

URSUL: Lasă-l să respire.

JUPÂNUL: Treci şi tu şi spăla-te. Uite ce bube ai făcut de jeg.

URSUL: Sunt de la bătaie.

GARDIANUL: Ce v-am spus eu domnişoară? Cine l-a pus pe domnul comandant să vă lase să staţi singură cu ei? O să mă dea afară.

JUPÂNUL: De când nu te-ai mai spălat Ursule?

NEPOTUL: Nu te mai lega de el. Nu s-a spălat pentru că pe Urşi nu-i lasă Jupânii la duş, aşa că taci din gură!

JUPÂNUL: Eu i-aş lăsa dacă ar fi timp pentru toți. Nici eu n-am timp să mă spăl ca lumea. Vai de tine Ursule, ce bube ai!

NEPOTUL: Bine că îl compătimeşti de parcă nu Jupânii i le-ar fi făcut.

JUPÂNUL: Eu nu dau, nu dau decât dacă sunt provocat.

NEPOTUL: Când l-au bătut pe bobocul care s-a spânzurat n-ai dat? Doar erai în acelaşi dormitor cu el!

JUPÂNUL: Poți să ştii că n-am dat. Am stat şi m-am uitat. Ce puteam să fac, astea sunt regulile pentru boboci. Dacă nu rezişti la o bătaie, cum să rezişti o zi în mizeria asta.

FATA: Dacă nu te bați, cum de ai ajuns Jupân?

JUPÂNUL: Am făcut afaceri, m-am descurcat. Şi sunt tare la bătaie dacă e cazul...

NEPOTUL: Hai să vedem cat de tare eşti. Hai, hai nenorocitule!

JUPÂNUL: Băi oase, potoleşte-te. Vrei să te spele mă-ta la noapte?

FATA *(Nepotului)*: Te rog să te potoleşti.

JUPÂNUL: Aşa, spune-i ce să facă, pentru că prea s-a înfierbântat. Fierb hormonii în el. Cred şi eu, ia uite ce balcoane prezinți.

(Nepotul vrea să-i tragă una.)

JUPÂNUL: Uite, ştii ce, nu-i nevoie să faci pe cocoşul roşu. O vrei, e a ta. Pe mine chiar nu mă interesează. Eu de tine am nevoie.

O VOCE DE FEMEIE *(din spatele uşii)*: V-am adus masa!

URSUL: E tanti Angelica de la bucătărie! Tanti Angelica, tanti Angelica!

COMANDANTUL: Sper să vă placă mâncarea. Poftă bună!

JUPÂNUL: Mai aşteptăm mult?

COMANDANTUL: Nu, nu mai durează mult.

JUPÂNUL: Auzi, dacă ai pus ceva în mâncare, omul tău o pățeşte primul.

(Cu pistolul în spatele Gardianului, Jupânul merge şi aduce mâncarea şi țigările.)

JUPÂNUL: Nimeni nu se atinge de mâncare. *(Îi dă Gardianului să guste din toate.)* Aşteptăm două minute. *(Se uită la ceas.)*

URSUL: Mi-e foame.

JUPÂNUL: Poate au pus ceva în mâncare. *(Toți stau atenți, Jupânul cronometrează, aşteaptă.)* La masă! Totul e în regulă.

GARDIANUL: V-am spus eu... Domnul Comandant e om serios, se ține de cuvânt. O să vedeți, o să vă aducă tot ce v-a promis.

(Se aşează toți la masă cu excepția Gardianului.)

URSUL: Poftiți şi dumneavoastră la masă.

GARDIANUL: Nu mulțumesc, eu am mâncat.

(Gardianul se aşează lângă Urs.)

JUPÂNUL *(Fetei)*: Tu de ce nu mănânci?

FATA: Tu crezi că pot să mănânc acum? Când eram mică şi făceam o prostie, închideam ochii şi mă gândeam că totul e un vis urât, că o să mă trezesc şi că n-o să primesc bătaie pentru că, de fapt, nu făcusem nimic. Aş vrea să mă trezesc şi acum, să fie totul ca mai înainte.

NEPOTUL: Eu nu. Pentru mine e un vis frumos.

URSUL: Nici eu nu vreau să mă trezesc, îmi place aici mai mult ca în sala de mese.

JUPÂNUL: Chiar aşa. Cât e ceasul?

FATA: Două.

JUPÂNUL *(se uită pe fereastră)*: De ce nu se dă masa? E ora mesei! Ia uite ce pustie e curtea. *(pe fereastră)* Se aude? Să se dea masa la tot penitenciarul. Acum! *(Trage în aer.)*

COMANDANTUL: Se dă acuma.

NEPOTUL: Uite că-i scoate la masă. Uite-l pe Piciu. Dacă ar şti el unde sunt eu acum...

JUPÂNUL: Ştie. Toți ştiu şi toți ar vrea să fie în locul nostru. Aşa, să mănânce toată lumea. În sala de masă toți vorbesc despre noi. Ursule, ai ajuns un erou.

FATA: Dacă mi-ar fi spus cineva azi dimineață ce o să se întâmple cu mine, îi spuneam că are prea multă imaginație.

NEPOTUL: Nici eu nu credeam că o să mănânc la prânz cu cea mai frumoasă fată din lume.

URSUL: Eu am ştiut că aşa o să fie.

JUPÂNUL: Ți-a spus Maica Domnului?

NEPOTUL: Iar te legi de el?

JUPÂNUL: Nu mă leg de el. Ăsta e Ursul ăla de la doi care o vede pe Maica Domnului. Se vizitează reciproc.

NEPOTUL: Aşa-i Ursule?

URSUL: Da.

GARDIANUL: Atâta bătaie a primit că nu mai e întreg la minte, săracu'.

JUPÂNUL: Nici-un „săracu'", el e fericit aşa cum e. Mai fericit ca alții. Nu te ceartă Maica Domnului că ai furat căruța aia?

URSUL: Nu i-am spus încă. Dar ea ştie că n-am vrut s-o fur. Eu am vrut să fug puțin cu caii.

GARDIANUL: Şi te-au găsit după două zile la mare. Cum o fi ajuns în două zile de la Sibiu la Constanța?

JUPÂNUL: Ştii cântecul ăla: „Supărare, supărare, supărat e omul doamne când se culcă şi n-adoarme!"?

NEPOTUL: Îl ştiu. *(Cântă împreună cu Jupânul şi Ursul.)* Să vă cânt un cântec pe care l-am compus acum câteva zile.

(Cântă o melodie tristă, toți ascultă cu atenție.)

FATA: Foarte frumos. De ce e atât de trist?

NEPOTUL: Aşa le fac, triste. Ca să-mi treacă supărarea.

JUPÂNUL: Lasă-mă cu jalea asta. Te rog cântă ceva mai vesel.

NEPOTUL: Dacă şi „victima” mă ruga aşa de frumos ca tine să-i cânt, nu mai ajungeam eu aici. Nimeni din familia mea n-a făcut puşcărie.

JUPÂNUL: Tocmai acum te-ai găsit să te vaiți că ai ajuns aici? Dacă nu ajungeai aici mai pupai tu şansa asta? Să dai de atâția bani, să ai un elicopter al tău, s-o cunoşti pe ea, să mergi în ce țară vrei tu…

NEPOTUL: Şi să stau tot timpul cu frica în sân că sunt caralii pe urmele mele?

FATA *(se însufleţeşte)*: Ai dreptate, nu merită.

JUPÂNUL: Nu fi prost. Ajungem în Germania sau în Italia, vedem noi, ne plimbăm puțin, vedem şi noi lumea, ne luam un BMW ultimul tip, cu banii pe care îi avem putem să ne luăm două sau trei maşini... Ei, după aia ne facem acte false şi plecăm în AMERICA! Ştiți că în America nimeni nu-şi spală chiloții. Îi cumpără, îi poartă o dată şi îi aruncă. Acolo nu ne găseşte nimeni. Eu îmi deschid un bar. Asta mi-am dorit întotdeauna. Un bar cu fete care să se dezbrace. Nu un bordel, nu. Ceva stilat, cu clasă. Fete frumoase, balerine. Şi totul vopsit în albastru. Eu stau la bar, încasez banii, discut cu clienții. Cei mai mari mafioți şi hoți o să fie la mine în bar. Eu n-o să mă mai bag în „afaceri”, dar o să vorbesc cu clienții mei despre metodele lor, de-ale meseriei, o să facem schimb de experiență. O iau şi pe mama la mine. O pun şef la bucătărie. Face mama o mâncare... O să-şi lingă toți americanii degetele după varza cu carne pe care o face mama! Pe la patruzeci de ani mă însor cu una din fetele de bar. Dacă iei una din fetele din alea, poți fi absolut sigur că n-o să te înşele niciodată. Fac doi, trei copii, îi dau la şcoală, la cea mai bună şcoală din America. să ajungă Preşedintele Americii! Pe ăla mai mic îl trimit

aici, să fie aici Preşedinte. O să le povestesc copiilor mei cine am fost eu şi cum am făcut rost de bani. Ce, e puțin lucru ca la nici 18 ani să faci rost de atâția bani?

FATA: Nu ți-e ruşine să le spui că ai furat banii?

JUPÂNUL: Oricine ar fi acum în situația mea ar face la fel dacă ar avea curaj. Şi de fapt ăştia nici nu sunt bani furați. Asta e plata pentru cât am îndurat de când suntem aici. Dacă vroiai să vezi cum ne-am adaptat la condițiile de aici, trebuia să stai şi tu închisă măcar o lună într-o celulă cu geamul atâta. Barul o să se cheme „*Cerul albastru*”. Orice om care a stat închis ştie ce înseamnă asta. O să am prețuri speciale pentru foştii puşcăriaşi. Şi pentru români. Nepotule, tu ce faci cu banii?

NEPOTUL: Eu îmi fac orchestră. Îi aduc pe toți muzicienii mei, le cumpăr costume noi, pantofi noi şi instrumente noi. Cele mai bune instrumente, oricât ar costa! În America sunt români?

GARDIANUL: Sunt ceva.

JUPÂNUL: E plin de români.

NEPOTUL: Asta e bine, că noi numai muzică de-a noastră ştim să cântăm.

JUPÂNUL: Auzi, te iau la mine la bar, tovarăş. Fac bar cu mâncare şi muzică românească, să vadă şi ei ce avem noi.

NEPOTUL: Când cânt eu să se dezbrace paraşutele tale? Eu sunt artist serios, nu fac aşa ceva.

JUPÂNUL *(începe să râdă)*: Hai că asta e bună! Să se dezbrace pe muzică populară! Nu, o să facem un restaurant românesc, separat. Mama găteşte şi tu faci programul artistic.

NEPOTUL: O să-mi chem toate neamurile. Pe sor-mea mai mică o dau la şcoala de muzică. Dacă o auzi cum cântă la vioara zici că eşti în rai. Parcă visez... Toate visele mele din fiecare seară, toate dorințele...

JUPÂNUL: Şi eu seara, după stingere, la asta mă gândeam. Mi-am plănuit să ies de aici, să mai dau o lovitură, cea mai grasă şi să plec din țară. Acum s-a nimerit mai bine.

FATA: Şi dacă te-ar fi prins din nou?

JUPÂNUL: Nu mă mai prindeau ei...

URSUL: Eu îmi cumpăr o turmă de oi.

JUPÂNUL: Păi cine ți-a zis ție că te luăm cu noi?

URSUL: De ce să nu mă luați?

JUPÂNUL: Ce să facem cu tine?

URSUL: Eu sunt bun la oi. Îmi luați nişte oi, eu am grijă de ele şi vă aduc lână şi brânză. Ştiu să fac mai multe feluri de brânză.

NEPOTUL: Tu nici nu poți vorbi ca lumea, cum înveți tu americăneşte?

URSUL: La ce îmi trebuie? Cu oile mă înțeleg şi aşa. Nu mă lăsați aici. Eu n-am unde să mă duc când ies de aici. N-am pe nimeni şi baciu a zis că nu mă mai primeşte înapoi.

NEPOTUL: Te luăm. Cine ştie ce-ți fac ăştia dacă te lăsăm aici. Vă răzbunați pe el, nu?

GARDIANUL: Ce am eu cu el? Numai bine mi-a făcut.

JUPÂNUL: Mamă ce-am mai băgat în mine!

NEPOTUL: De mult n-am mai mâncat pe săturate.

URSUL: De la Revelion.

JUPÂNUL: Acum mă ia somnul.

GARDIANUL: Mă luați şi pe mine cu voi?

JUPÂNUL: Mai spune o dată!

GARDIANUL: Nu mă luați şi pe mine cu voi? După toate astea pe mine precis mă dă afară. Luați-mă cu voi. Eu n-am familie. Pot să fiu portar la barul vostru, să intervin dacă iese vreo bătaie...

FATA: Excelent! Mergeți dumneavoastră şi rămân eu. Mulțumesc.

JUPÂNUL: Tu mergi cu noi. E stabilit.

NEPOTUL: De ce nu vrei să mergi cu noi? O să începi o viață nouă!

FATA: Poate că nu vreau să încep o viață nouă lângă un criminal, un hoț şi un handicapat mental. Şi un fost gardian. Eu am viața mea, familia mea, prietenii mei.

NEPOTUL: Poți să-i aduci şi pe ai tăi. Poți să-ți termini şcoala. Şi acolo sunt puşcării unde poți...

JUPÂNUL: Ce atâta vorbărie, vrei nu vrei, vii cu noi.

NEPOTUL: Dacă nu vrea, n-o obliga. Îl luăm pe Gardian.

(Fata strânge hârtiile.)

NEPOTUL: Ce faci?

FATA: Nu mai folosesc la nimic.

JUPÂNUL: Nu ne mai jucăm? De ce nu ne mai jucăm de-a testele? Tot nu avem ceva mai bun de făcut până vin. Trece timpul mai repede. Le facem pe alea cu propozițiile. Aşezați-vă, începem. Eu spun începutul şi voi continuați.

NEPOTUL: N-am chef să joc.

JUPÂNUL: Nu vrei să ne cunoaştem mai bine? Ți-a plăcut să dansăm, o să-ți placă şi acum, mergi pe mâna mea.

FATA: Acesta nu e un joc. Este un test foarte serios conceput pentru cercetări...

JUPÂNUL: Ai o propunere mai bună?

URSUL: Lapte gros.

JUPÂNUL: Joacă singur „lapte gros”. Începem. *(Fetei)* Tu notezi şi ne spui rezultatele la sfârşit.

GARDIANUL: Măi copii, eu nu ştiu jocul ăsta. Mai bine să jucăm „lapte gros”.

NEPOTUL: Nu e greu, spui ce-ți trece prin minte.

FATA: Testul se face individual. Nu puteți să vă bateți joc.

JUPÂNUL: „Clipa cea mai fericită...”

(Va citi începuturile de propoziții şi va indica ordinea în care ceilalți vor răspunde.)

GARDIANUL: „Clipa cea mai fericită”... *(Se gândeşte.)*

NEPOTUL: Nu te mai gândi.

GARDIANUL: Nu ştiu. *(Repede)* Clipa cea mai fericită o să fie când o să ies de aici.

FATA: Clipa cea mai fericită o să fie când o să se termine tot circul ăsta.

JUPÂNUL: Mai ai de aşteptat.

URSUL: Clipa cea mai fericită o să fie când o să vină iar Maica Domnului la mine.

JUPÂNUL: Dacă vine acum, repede, o luăm cu noi.

NEPOTUL: Clipa cea mai fericită *(se uită la Fată)* o să fie când o să am şi eu o iubire adevărată.

JUPÂNUL: Clipa cea mai fericită o să fie când o să-mi deschid barul. Fac şi un foc de artificii. „Cel mai bine...”

GARDIANUL: Cel mai bine e să fi tânăr.

FATA: Cel mai bine e să ne predăm cât mai e timp.

JUPÂNUL: Dacă mai strici atmosfera, te scot din joc.

URSUL: Cel mai bine e pe fundul mării.

NEPOTUL: Când ai fost tu pe fundul mării?

URSUL: Când am fost la mare. Păcat că nu erau şi oile mele cu mine. E ca în cer.

JUPÂNUL: Şi acolo ai fost?

URSUL: Am fost.

NEPOTUL: Cel mai bine e cu fata pe care o iubeşti.

JUPÂNUL: Bate şeaua să priceapă iapa. Cel mai bine e să ajungi patron, să realizezi ceva cu mâinile tale. „Aş vrea...”

GARDIANUL: Aş vrea să ştiu ce se va întâmpla cu mine.

FATA: Aş vrea un pui de dalmațian.

NEPOTUL: Îți cumpăr eu. Primul lucru pe care îl cumpăr când avem banii.

GARDIANUL: O schimb. Pot? Aş vrea să vin cu voi. Am carnet de conducere.

JUPÂNUL: Mă mai gândesc. *(Îi face semn Ursului să răspundă.)*

URSUL: Aş vrea să-l luăm şi pe el.

NEPOTUL: Aş vrea să înțelegi cât de mult însemni pentru mine.

JUPÂNUL: Jucăm sau facem declarații de dragoste? Eu aş vrea să am inelul Arabelei.

FATA: Parcă ai avea trei ani! Uite cine m-a luat pe mine ostatecă, uite cine vrea să mă ducă în America! Nu merg nicăieri cu tine.

JUPÂNUL: Nu mergi cu mine, mergi cu el. „Nu ştie nimeni...”

GARDIANUL: Nu ştie nimeni păcatele mele.

FATA: Nu ştie nimeni prin câte am trecut.

URSUL: Nu ştie nimeni ce pot eu să fac.

NEPOTUL: Nu ştie nimeni ce importantă e muzica pentru oameni.

JUPÂNUL: Nu ştie nimeni când o să fie sfârşitul lumii.

URSUL: Eu ştiu.

JUPÂNUL: Măi Ursule noi putem face un sac de bani cu tine. O să fi atracția serii: le povesteşti despre trecut, viitor, Maica Domnului, cum e în cer... „N-am izbutit să...”

GARDIANUL: Să fiu avansat. Sunt un ratat. De asta m-a lăsat şi nevastă-mea. Ce-am realizat eu? Ce mi-e că eşti deținut, ce mi-e că eşti gardian. Nici maşina nu am.

FATA: N-am izbutit... *(Tace. Toți se uită la ea.)*

URSUL: N-am izbutit să învăț să înot.

NEPOTUL: N-am izbutit să cânt niciodată cu un afon care se crede muzicant.

JUPÂNUL: N-am izbutit niciodată. Hai, mai cu viață. „Să fii...”

GARDIANUL: Să fii om.

FATA: Să fii iubită e cel mai frumos.

URSUL: Să fii cu oile pe câmp.

NEPOTUL: Să fii ce-oi fi, numai să fii.

JUPÂNUL: Să fii liber şi bogat. „Niciodată...”

GARDIANUL: Niciodată n-am fost în altă țară.

URSUL: Niciodată să nu loveşti o mărhaie.

GARDIANUL: Ce e aia?

URSUL: Adică un animal de pe lângă casa omului.

FATA: Niciodată n-o să vină elicopterul.

(Tăcere)

JUPÂNUL *(Trânteşte toate hârtiile de pe masă)*: Cât mai aşteptăm? Îşi bat joc de noi? *(Gardianului)* Mă, te împuşc. Du-te şi spune-le că nu mai am chef să aştept.

GARDIANUL (*pe geam)*: Domnule Comandant! Domnule Comandant! Când vine elicopterul? *(Disperat)* Faceți ceva!

COMANDANTUL: Mai trebuia să aşteptați puțin. Nu mai durează mult.

JUPÂNUL: Asta mi-a zis acum două ore, să-mi zică ora exactă.

GARDIANUL: Domnule Comandant, spuneți ora fixă.

COMANDANTUL: Nu ştiu.

(Jupânul se duce şi, în dreptul ferestrei, îi trage un glonte în mână Gardianului. Acesta începe să urle.)

JUPÂNUL: Bă, eu îl omor pe asta. Nimeni nu mai iese viu de aici. Vă omor pe toți dacă nu vine elicopterul ăla.

FATA: Trebuie să vină un doctor, nu putem opri sângele.

NEPOTUL: Cheamă un doctor!

JUPÂNUL: Dacă eşti tovarăşul meu faci cum zic eu.

FATA: Moare!

JUPÂNUL: Nu moare din atât. *(Îl scutură pe Gardian)* Te luăm cu noi. Nu muri.

NEPOTUL: E doar leşinat. *(Gardianul începe să sforăie.)*

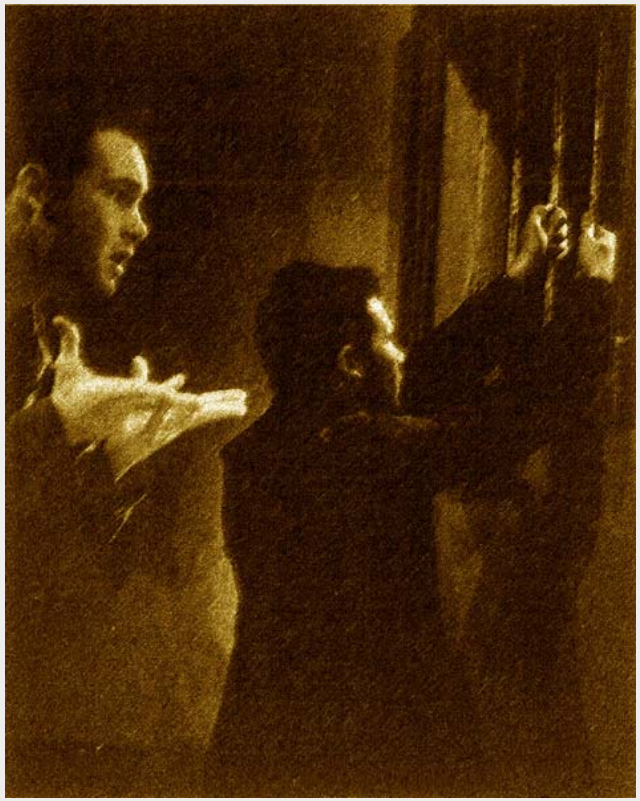

JUPÂNUL: Doamne, ăştia ne-au pus ceva în mâncare. Mai avem două minute. Ce e cu atâția polițişti pe comandament? Vor să ne omoare! La pământ toata lumea! *(Trage pe fereastră ultimul glonte.)*

NEPOTUL *(somnoros)*: Cum să ne omoare?

JUPÂNUL: Vor să ne împuşte.

NEPOTUL: Parcă am o ceață pe ochi.

FATA: Mor de somn. Ce facem?

NEPOTUL: Toate visele noastre...

(Jupânul plânge.)

NEPOTUL: Câți ani o să luăm oare?

FATA: O să vin să vă vizitez. Promit. *(Nepotul o ia în brațe. Ursul rămâne în picioare, uitându-se la ei.)*

CADE CORTINA

(Se aude muzica pe care a compus-o Nepotul. În sală se aşează Fata, printre spectatori. E îmbrăcată într-o rochie de seară, elegantă.)

FATA: Vă rog să mă scuzați.

(Din spatele cortinei apare Jupânul, îmbrăcat elegant, cu părul dat cu gel. Un reflector îl luminează ca într-un show american.)

JUPÂNUL: Dragi oaspeți, vă mulțumesc că şi în această seară ați ales „*Cerul albastru*”. Vă recomand specialitatea casei, varză cu carne. În seara aceasta vom aplauda celebra orchestră a Nepotului, revenită după un turneu în întreaga lume. *(Intră Nepotul, îmbrăcat ca un şef de orchestră. Fata aplaudă zgomotos.)*

Aplauze vă rog şi pentru cel care a făcut locul acesta faimos, atât prin specialitățile de brânză, cât şi prin surprizele pe care le oferă spectatorilor. Doamnelor şi domnilor, Ursul din Carpați!

(Intră Ursul. Se apleacă toți trei la aplauze. Gardianul, îmbrăcat ca un portar de bar luxos, le va deschide uşa de la ieşire spectatorilor.)

SFÂRŞIT